

IDentita

Neboj se
změny

Úvodník

Na jaře se vše začíná zelenat a z nevzhledných pupenů začínají rašit nové lístečky a květy. Vše je najednou mnohem veselejší a krásnější.

S vývojem motýlů je tomu podobně. Z nevzhledné housenky se postupně vyvíjí nádherný motýl. Jeho křídla jsou krásně barevná, ale zároveň křehká.

Tak jako se motýli vyvíjejí proměnou dokonalou (odborně řečeno), tak i náš Nebeský Otec touží po tom, abychom se nechávali proměňovat k Jeho obrazu, abychom spěli k dokonalosti.

Někdy to bolí, nebo je to nepříjemné. Proces proměny se nestane ze dne na den. Vyžaduje to čas a úsilí.

Kdyby housenka stále zůstala housenkou, tak by s ní nebylo něco v pořádku. Stejně je to i s námi, potřebujeme duchovně růst, abychom přinášeli ovoce.

Budme jako strom zasazený u vody; mějme zapuštěné kořeny u potoka; nemějme strach z toho, co nastane (Jeremiáš 17,7-8).

Rut Vretonko

Obsah

Úvodník	1
Mám na to čas	2
Perlička	4
Pohlédnutí	5
O duchovní růstu	6
Sborová knihovna	7
Pravidelná setkání	8
Rozpis služeb	8
Narozeniny slaví	8

Svědectví: Mám na to čas

Než se nám narodil náš syn Lukas, čas byl pro mne relativní pojem. Připadal jsem si, jako bych byl pánem svého času. Žil jsem v domnění, že jsem jako římský voják, který jede v kočáře, který je tažen několika koňmi. Těmi koňmi byl čas. Držel jsem čas téměř pevně ve svých rukou, jako opratě drží koně a dokázal si tento čas v podobě koní korigovat. Rozhodoval jsem, jak se svým časem naložím.

To se změnilo po narození našeho dítěte. Najednou se mi čas vymykal kontrole, jako když si koně začnou dělat, co chtějí a musel jsem začít používat svůj čas na činnosti, na které jsem nebyl zvyklý jako uspávání syna, přebalování, atp. Ale stále jsem dokázal do určité míry kontrolovat, sice již ne na 100%, svůj čas. S růstem syna a přibýváním dalších povinností zjišťuji, že již nedokáži dohonit čas, ani ho držet pod kontrolou.

Když jsem se tento týden dozvěděl, že zemřel můj spolužák ze střední školy v mém věku, byl jsem doslova zaskočen. Můj křesťanský kamarád, ve kterém jsem viděl jistý vzor úspěšného člověka – velice chytrý matematik, vystudovaný vysokoškolák, sportovně nadaný, horolezec, nadaný kytarový hráč – umřel tak rychle na rakovinu, že se mi čas doslova rozplynul a vytratil z vlastních rukou. Teď zjišťuji, že čas je opravdu darem a my ho nemůžeme vlastnit. Dnes tady jsme, a zítra na této zemi nemusíme být. Co s tímto časem, který nám Bůh dal, uděláme? Jak ho využijeme? Jak ho prožijeme? Co v tomto čase uděláme a vykonáme? Odkládáme věci na zítra či pozítří? Říkáme si, že se Bohu vydáme později nebo ho plně začneme následovat někdy v budoucnu?

Přemýšlíme nad tím, že ještě není čas činit pokání ze svých hříchů? Říkáme si, že teď není čas Bohu sloužit? Máme skutečně čas, jak si myslíme? Možná se mýlíme.

Smrtí svého kamaráda jsem si uvědomil, že smrt dokáže náš čas a potažmo naše plány velice rychle překazit a lehce pohltnout. Pro staré lidi, zvláště ty, kteří věří v Boha, jako babička od manželky, je smrt do určité míry vysvobození z tohoto světa a bolestí, které na tyto lidi přicházejí. Manželčina babička zemřela ve věku krásných 87 let. Smrt pro tuto hluboce oddanou ženu, která milovala Pána Ježíše, byla vysvobozením, protože se na sklonku svého života opravdu velice trápila. Byla těžce nemocná. Pro mnohé lidi, zvláště mladé, však smrt žádné vysvobození není. Zvláště když tito mladí i starší lidé mají vize, plány, „život před sebou“ a chtějí si ho maximálně užít. Naopak, je to vždy šokující informace.

Ať chceme nebo ne, každý z nás se v životě setkává se situacemi, kdy si najednou uvědomíme, že náš čas na této zemi opravdu rychle běží a my jsme jakoby pozadu. Co v takovéto situaci uděláš? Zač-neš panikařit? Začneš stresovat? Nebo rezignuješ na svůj život a řekneš si, že tvůj život nemá žádnou cenu? Jsou

různé reakce. Jaká bude nebo by byla ta tvá? Od události mého kamaráda jsem začal velice vážně brát čas a přemýšlet nad tím, co Bůh po mne opravdu chce, abych pro Něj vykonal. Protože není čas si hrát s časem a přesypávat si ho z ruky do ruky, jako když si rád Lukas hraje s pískem na pískovišti. Každý z nás vydá před Bohem počet za zužitkování Jeho času. Mou modlitbou je, abychom vypustili ze svého života frázi: „Na to mám čas“ a začali zodpovědně přistupovat k životu a činnostem, které děláme, či do kterých nás Bůh volá.

A závěrem pamatujeme, že čas ve skutečnosti nemůžeme vlastnit ani si ho podmanit. Můžeme ho maximálně využít nebo promarnit. Jak s ním naložit ty?

Roman V.

Perlička ze Singapuru

Když se zeptáte v Singapuru kde je smrt, ukáží vám nejbližší zastávku metra. V Singapuru je totiž pod označením SMRT označena místní podzemní doprava: **S**ingapore **M**ass **R**apid **T**ransit (Singapurská rychlá hromadná doprava). Pro mnoho lidí může být cesta SMRTí tou poslední

cestou jejich života. Když jsme pravidelně cestovali SMRTí, Bůh ke mně několikrát mluvil a pochopil jsem, že mnoho lidí jezdí touto dopravou v domnění, že se bezpečně dostanou na své plánované místo. Běžný Singapurec totiž neví, co tento název může znamenat v jiném jazyce, ale věřím tomu, že kdyby se to dozvěděl, určitě by při cestování SMRTí přemýšlel nad svým životem.

Roman

(Zde nečekejte, prosím. Děkujeme)

Poohlédnutí za měsícem o misii

Duben byl ve znamení misie. První neděli jsme začali tématem *Příprav Pánovi cestu*, kde bylo zdůrazněno to, že toto proctví platí i pro nás. My jsme těmi, kteří dnes připravují srdce lidí proto, aby Ježíš mohl přijít jako Pán Pánů a Král Králů do životů nespasených lidí. Následovala neděle na téma *Evangelium*. Naši hosté, korejští misionáři v ČR, nám předali důležitost skutečného pravého evangelia a jak je toto evangelium mocné v životech věřících lidí. Když budeme žít evangelium, naše životy musí být proměněny. Poté nám další neděli Rut předala velice

jednoduchou pravdu: „Nebudme jako Jonáš, ale nechme se vést Božím Duchem tam, kde si nás chce použít.“ Mirek zakončil tento měsíc mocným kázáním na téma *Přetékájící hrnec*. V tomto měsíci jsme představili také dva misijní projekty a udělali jsme dohromady 2 misijní sbírky. Celkem jsme vybrali více jak 7 000 Kč, z toho 6 500 Kč jsme dali na službu v Uzbekistánu, kde je církev pronásledována. Všem děkuji za ochotné srdce dávat a být součástí misie nejen modlitebně, ale i prakticky finančně.

Roman

Pár slov o duchovním růstu

„Připomenul jsem si tu upřímnou víru, která je v tobě; ta nejprve přebývala v tvé babičce Loidě a v tvé matce Eunice a jsem přesvědčen, že přebývá i v tobě. Z toho důvodu ti připomínám, abys rozněcoval Boží dar, který je v tobě skrze vzkládání mých rukou“. 2 Tim 1,5-6

Jistě jste už viděli miminko. Ono umí řvát, sát mlíčko, nadělat do plínek a podobně. Jistě by však o něm nikdo neřekl, že je na nic. Ono má úžasný dar – život. Za pár let bude mít možná akademický titul. Jak se k tomu dostane? Dvěma způsoby: růstem a aktivitou (rozvíjením dovedností). Tělo dítěte roste, ale zároveň se dítě snaží naučit se jej používat. A řeknu vám, že to není žádná nuda. Jak já se těšil, až budu umět číst a budu moct číst. Jak jsem se snažil naučit jezdit na kole, plavat a jak to pro mě bylo úžasné, když už mi to šlo. Jak mi bylo blaze, když už jsem to alespoň trochu uměl a s jakou chutí jsem to rozvíjel dál a používal!

Toto známe všichni a jistě nikdo z nás neřekne : „Ále, měl jsem toho tenkrát nechat a jenom ležet, jíst a nechat se přebalovat“.

Kdo poprosil Ježíše za odpuštění svých hříchů a udělal Ho pánem svého života a

udělal-li to opravdově, ne kvůli lidem, ale kvůli Bohu, má život. Je v něm Duch svatý. A to je úžasný dar. Větší, než ten dar fyzického života. Prožil jsem dramatické znovuzrození. Bylo to něco úžasného. Nemyslete si však, že jsem hned byl schopen kázat, užívat dary Ducha svatého, sloužit k víře jiným. Nebyl jsem ani pokřtěný Duchem svatým. Touha být Bohu blíž mne však hnala dál a tak jsem dělal, co jsem mohl, abych se k Němu blíž dostal. Současně jsem začal Ježíši Kristu sloužit. On mi pomáhal a dával kontakty s lidmi, kteří mi zas pomohli posunout se o kousek dál. Někdy jsem navázal vlastní vinou špatné kontakty, ale Pán mi pomohl a zase mě nasměroval na správnou cestu. Život s Ježíšem není nuda a je-li On tvým Pánem, má pro tebe nádherný plán. Není to však tak, že si lehneš do kočárku a On tě bude před sebou tlačit. Pavel říká Timoteovi: „Rozněcuji ten dar, který jsi dostal“. Kdo to dělá, nemusí se bát, že zůstane sedět někde v příkopě a bude si nudou okusovat nehty. Když skončí něco, co ti dal Bůh za úkol, přijde něco nového. To je má zkušenost. A kromě toho nám všem zůstává ještě jeden dluh – znát více Bibli.

Četl jsem ji mnohokrát. Dovedu nazpaměť vyjmenovat všechny Biblické knihy, hlavně z toho důvodu, že ji čtu pořád kolem dokola. A přesto tam objevuji stále nové a nové informace o Bohu a o životě. Pravidelně se za některé věci modlím a vidím, že některé z nich se dějí. Někdy však zjistím, že jsem se za něco začal modlit, a že se modlím špatně, že můj nebeský OTEC má jiné plány a tak to musím opravit. Kdybych nerozněcoval a

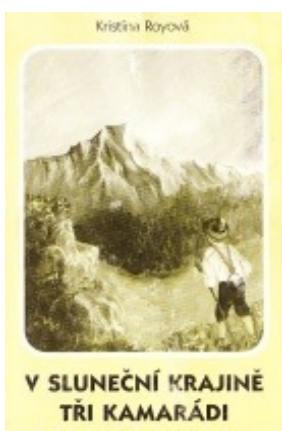
nerozvíjel to, co do mne Bůh vložil, asi bych v tom příkopě seděl a ty nehty si nudou okusoval. O to však nestojí nikdo z nás a není to ani v Božím plánu pro žádné Boží dítě.

Přeji ti mnoho touhy po Bohu a Jeho věcech do dalšího života.

Mirek Marván

Sborová knihovna

dětské příběhy od Kristíny Royové

V sluneční krajině

O tom, jak víra malého chlapce změní ty, se kterými se setkává. Pavlík Juriga, nalezenec, který nemá moc šťastný život, najde v jeskyni Bibli, uvěří Boha a celý jeho dosavadní

život se změní. Nejkrásnější na tom je, že na konci najde i své rodiče a své místo v životě.

Tři kamarádi

Dětská kniha Tři kamarádi vypráví příběh dvou chlapců - Petra a Ondráška, a jednoho psíka - Fidéla. Petr byl sirotek. Ondrá-

šek sice otce měl, ale napamatoval si na něj a ani ho nevidal. A Fidél? Tomu psí matku zabil divoký kanec. Přesto všichni tři prožívali veselé a hezké chvíle na salaši u bači Filiny. A i když byli chlapci ještě malí, dokázali svou laskavostí, upřímností a ochotou vyřešit záhadu ztraceného syna. Modlitbou a důvěrou v Pána Ježíše zase pomohli zámecké paní najít téměř ztracené poklady - věčný život a rodinu. A Fidél u těchto dobrodružství samozřejmě nechyběl. Zkrátka - na širém světě nebylo lepších kamarádů, kteří by se měli víc nebo aspoň tolik rádi, jako ti tři.

(Recenze převzata z gimel.com a databazeknih.cz)

zpracovala Rut V.

Pravidelná setkání

- neděle 10:00** - Spolkový dům, Slavonice
neděle 16:00 - Palackého náměstí 39, Dačice
pondělí 18:00 - Beta kurz, Slavonice (zodp. osoba: Roman)
úterý 17:30 - Skupinka u Romana a Rut, Dačice
středa 18:00 - Skupinka, Slavonice (zodp. osoby: Adam & Robert)

Sbírka na misií proběhne poslední neděli v květnu.

Rozpis služeb

Datum	DAČICE				SLAVONICE	
	Kázání	Vedení	Úklid	Besídka	Kázání	Vedení
1.5.	Host: Matthew Helland	Adam	Adam	Dana	Host: Matthew Helland	Adam
8.5.	Mirek	Roman	Vojta	Jeska	Vojta	Roman
15.5.	Roman	Michal	Dana	Žaneta S.	Roman	Adam
22.5.	Vojta	Mirek	Rut	Rut	Vojta	Roman
29.5.	Michal	Vojta	Adam	Dana	Michal	Vojta

Úklidové skupiny:

Dana (Žanda)
Rut (Roman)

Vojta (Radek, Kuba)
Adam (Robert, Standa, Michal)

Narozeniny v květnu slaví:

1.5.
Lenka Turčinková

2.5.
Rut Vretonko

12.5.
Vojta Trčka

23.5.
Michal Turčinek

24.5.
Štěpán Landovský

25.5.
Lukas Vretonko

27.5.
Radek Veselý

Redaktor: Roman Vretonko
 Grafická úprava: Rut Vretonko

Příspěvky posílejte nejpozději do 15. dne v měsíci na e-mail: acdacice@seznam.cz